

- приелането и влизането в сила на новата разпоредба от националното право не осигуряват възможност да се избегнат неблагоприятните последици върху околната среда от отмяната на оспорваната разпоредба от националното право,
 - отмяната на последната би имала за последица създаването на празнота в правото по отношение на транспонирането на правото на Съюза в областта на опазването на околната среда, което би се отразило още по-неблагоприятно на околната среда, в списък че тази отмяна би довела до намаляване на защитата и по този начин би била в противоречие със самата основна цел на правото на Съюза, и
 - запазването по изключение на последиците на оспорваната национална разпоредба се отнася само за периода от време, строго необходим за приелането на мерките, с които се отстранява констатираното нарушение.
- 2) При сегашното състояние на правото на Съюза националната юрисдикция, чиито решения не подлежат вече на обжалване, по принцип е длъжна да сезира Съда с преюдициално запитване, за да може същият да прецени дали по изключение разпоредби от националното право, за които е постановено, че са в противоречие с правото на Съюза, временно могат да бъдат оставени в сила, предвид итеративно съображение, свързано с опазването на околната среда, и конкретните обстоятелства по висящото пред тази национална юрисдикция дело. Посочената национална юрисдикция е освободена от това задължение само ако е убедена — и съответно подробно се мотивира — че няма място за никакво основателно съмнение, що се отнася до тълкуването и прилагането на условията, произтичащи от решение от 28 февруари 2012 г., *Inter-Environnement Wallonie и Terre wallonne* (C-41/11, EU:C:2012:103).

⁽¹⁾ ОВ С 337, 12.10.2015 г.

**Решение на Съда (първи състав) от 28 юли 2016 г. (преюдициално запитване от
Bundesarbeitsgericht — Германия) — Nils-Johannes Kratzer/R+V Allgemeine Versicherung AG
(Дело C-423/15) ⁽¹⁾**

(Преюдициално запитване — Социална политика — Директива 2000/78/ЕО — Равно третиране в областта на заетостта и професиите — Член 3, параграф 1, буква а) — Директива 2006/54/ЕО — Равни възможности и равно третиране на мъжете и жените в областта на заетостта и професиите — Член 14, параграф 1, буква а) — Приложно поле — Понятия „достъп до заетост, самостоятелна заетост или упражняване на занятие“ — Кандидатстване за работа с цел придобиване на формално качество на кандидат единствено за да се поиска обезщетение за дискриминация — Злоупотреба с право)

(2016/C 350/15)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesarbeitsgericht

Страни в главното производство

Жалбоподател: Nils-Johannes Kratzer

Ответник: R+V Allgemeine Versicherung AG

Диспозитив

Член 3, параграф 1, буква а) от Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 г. за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите и член 14, параграф 1, буква а) от Директива 2006/54/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2006 година за прилагането на принципа на равните възможности и равното третиране на мъжете и жените в областта на заетостта и професиите трябва да се тълкуват в смисъл, че положение, при което с кандидатстването си за работа съответното лице цели не да бъде наето на тази работа, а само да придобие формалното качество на кандидат с единствената цел да претендира обезщетение, не попада в обхвата на понятието „достъп до заетост или упражняване на занятие“ по смисъла на тези разпоредби и може да се квалифицира като злоупотреба с право, ако са изпълнени изискванията на правото на Съюза.

⁽¹⁾ ОВ С 320, 28.9.2015 г.

Решение на Съда (шести състав) от 28 юли 2016 г. (преюдициално запитване от Verwaltungsgericht Berlin — Германия) — Vattenfall Europe Generation AG/Bundesrepublik Deutschland

(Дело C-457/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Европейския съюз — Директива 2003/87/ЕО — Приложно поле ratione temporis — Момент на възникване на задължението за търговия с квоти — Член 3 — Приложение I — Понятие за инсталация — Дейност по изгаряне на горива в инсталации с обща номинална топлинна мощност, превишаваща 20 MW)

(2016/C 350/16)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgericht Berlin

Страни в главното производство

Жалбоподател: Vattenfall Europe Generation AG

Отговорник: Bundesrepublik Deutschland

Диспозитив

Приложение I към Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 година за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността и за изменение на Директива 96/61/ЕО на Съвета, изменена с Директива 2009/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г., доколкото включва „изгарянето на горива в инсталации с обща номинална топлинна мощност, превишаваща 20 MW“ в списъка на категориите дейности, към които се прилага Директивата, трябва да се тълкува в смисъл, че задължението за търговия с квоти на една инсталация за производство на електроенергия възниква с първото отделяне на парникови газове и следователно евентуално дори преди тази инсталация да произведе електроенергия за първи път.

⁽¹⁾ ОВ С 398, 30.11.2015 г.